

Dissertatio inauguralis de laetaminibus anorganicis

<https://hdl.handle.net/1874/340451>

LAETAMINIBUS ANORGANICIS.

GEORGI GUILIELMI VONZEI,

DISSERTATIO INAUGURALIS

DE

LAETAMINIBUS ANORGANICIS.

ACADEMIAE IMPERIALIS PETROPOLITANAE

ACADEMIAE IMPERIALIS PETROPOLITANAE

ACADEMIAE IMPERIALIS PETROPOLITANAE

ACADEMIAE IMPERIALIS PETROPOLITANAE

DISSERTATIO IN AUGUSTA

DE

LAEVATIMINIBUS ANORGANICIS

OPERA

ANNUNCIATE SUMMO MUNERE

EX AESTHETICATE BECATORIS MAGNETICIS

GEORGII CUNEFELII ARTEDE

PER ROM. ET MON. DEDICATA. ET TUTA. QD.

MECENAS

UNIVERSITATIS SENATUS ACADEMICI CONSECRARI

ET

UNIVERSITATIS FACULTATIS MATHERESIS ET PHILOSO-

PHIAE NATURALIS DECORA

Pho. O. Digna Dissertatione

PRÆLUDIUM

MATHERES ET PHILOSOPHIA NATURALIS HONORIBUS ET
PRÆLUDIIS

IN ACADEMIA RUMO - THYATIRIANA

ET IN ACADEMIA CONSERVATORIA

RESTITUTIONE EXAMINI SUBMITTIT

JOHANNES CHRISTIANUS HANOT.

CONSERVATORIENSIS

Y. O. XXVII. ET JULY. A. MDCCCLXV. HORA VI

— — — — —

Geleit eti diffusum

ad REMIN. ET ELLIN. MYTHOL.

MDCCCLXV.

5.

DISSERTATIO INAUGURALIS

DE

LAETAMINIBUS ANORGANICIS.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI

GEORGII GUILIELMI VREEDE,

JUR. ROM. ET HOD. DOCT. ET PROF. ORD.,

NEC NON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET

NOBILISSIMAE FACULTATIS MATHESEOS ET PHILOSO-
PHIAE NATURALIS DECRETO,

Pro Gradu Doctoratus

SUMMISQUE IN

MATHESI ET PHILOSOPHIA NATURALI HONORIBUS AG
PRIVILEGIIS,

IN ACADEMIA RHENO - TRAJECTINA,

RITE AC LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBMITTIT

JOHANNES CHRISTIANUS BALLOT.

ROTERODAMENSIS.

A. D. XXVIII. M. JUNII A. MDCCXLV, HORA II.

Trajecti ad Rhenum

APUD KEMINK & FILIUM, TYPOGR.

MDCCXLV.

THE BRITISH

PARENTIBUS

SACRUM.

ΟΙΤΑΧΑΡ

Omnium autem rerum, ex quibus
aliquid acquiritur, nihil est agricultura
melius, nihil uberior, nihil
dulcior, nihil homine libero dignius.
CICERO.
et agricultura sibi non minorem
est secessusq[ue]runtur annos non anniversarios
-cessusq[ue] idem in his, anniversariis autem anniversarios
in : anniversariis anniversariis resipit sibi non
et obtemperat, anniversariis obtemperat obtemperat
non anniversario in anniversariis sibi anniversario
et anniversario anniversario non anniversario ; sive anniversario
qui anniversario anniversario non : sive anniversario sicut
-tum anniversario in anniversario : anniversario anniversario anniversario
anniversario anniversario : anniversario non anniversario non : sive ann
-tum iste sicut anniversario anniversario anniversario anniversario anniversario
sive anniversario anniversario non : anniversario anniversario anniversario anniversario

P R A E F A T I O.

andis et in mea minima
littera de illis, quibus
Pauca tantum praefunda habeo: dissertationem
mihi conscripsi prae ceteris placuisse, quae oco-
nomiam ruralem spectant: ex his argumentum de
laetaminibus non solum gravissimum apparuisse velut
fundamentum totius agriculturae, sed et mihi quaestio-
nem hodie tantopere agitatam tractanti utilissimum: in
argumento disponendo, perscrutando, annotando et
elimando totum fere spatiu[m] anni academic[i] con-
sumptum esse; ferias jam instetisse antequam scripta
typis mandata essent: me tamen conatum fuisse quo-
usque progredi possem: difficultates ut solet exor-
tas esse: me destitisse a proposito: partem priorem
solam eruditorum judicio submittere quae etsi brevis
tamen qualiscumque absoluta; hoc melius visum esse
quam reliquarum capita nonnulla typis jam mandata

addere; causam primariam hujus consilii fuisse infastum opinionem jure perniciatam de omni dissertatione abrupta. Dissertationi itaque, parte priore tantum absoluta, iurum imposuisse; quae vero brevi post cum publico communicabo quibusque typis mandundis jam intentus fui, non tanquam ad dissertationem ipsam pertinentia spectanda esse.

Vitae academicæ spatio jam-jam decurso tristitia
mihi venit etsi sero tumen valedicturo iis quorum con-
suetudo eo carior mihi facta est quo pluribus annis
sancita. Gratus recordor omnium qui studia mea
proliuerunt, moderati sunt, auxerunt, qui insti-
gando et adhortando non minus mihi profuerunt
quam impertiendo veram doctrinam: at ego qualis
in mente surgit pudor, qui mihi conscient sum, haud
parem fuisse tot Virorum Clarissimorum monitis. Uni-
cum opto, haud desperent, haud irrita credant co-
namina. Dolor iste, quo mihi displiceo, ut totum
scientiarum voluptatibus me tradam, me compellabit:
ut numquam desistam admonere: ut peractis medelam
afferam futuris prospiciam excitabit, quibus Deus
saveat, precor.

Quos defunctos lugeo Praeceptores dilectos magno

honore semper prosequar. Optimi Heusdii, Verissimi
Schroederi ut semper vel levissinam imaginem refe-
ram vota facio, nesciens quid opitubilius mihi sperem
quoties hujus veri amoris, illius kalokagathiae, quam
vocant, recordor.

Quibus etiamnunc gaudeo Praeceptores Clarissimi!
Vestrorum de me meritorum semper memor esse
cupio: hoc Vobis persuasum habeatis velim, su-
avissime mihi arridere officia quae gratus animus
dictitat. Qui Promotor mihi consilio et auxilio ad-
fuisti Bergsma Vir Clarissime! gratias meas ac-
cipias, quas maximas.

DE LAETAMINIBUS.

INTROITUS.

Nullus non populus, quodammodo saltem excultus, qui conditionem suam stabilem reddere studet, magno honore agriculturam prosequitur atque firmam habet basin totius sui commodi¹⁾. Imo salus publica et civium prosperitas agriculturae nititur exercitatione.

1) «Es giebt kein Gewerbe, was sich an Wichtigkeit dem Ackerbau, der Hervorbringung von Nahrungsmitteln für Menschen und Thiere vergleichen lässt; in ihm liegt die Grundlage des Wohlseins, die Entwicklung des Menschen-geschlechts, die Grundlage des Reichthums der Staaten, er ist die Grundlage aller Industrie.” LIEBIG, *Die Chemie in ihrer Anwendung auf Agricultur und Physiologie*, Ed. 5. p. 143.

Hujus momentum atque necessitas denuo apparet, si respieimus: ad incolarum numerum auctum: ad plurimos labore destitutos atque ad multitudinem pauperum in urbibus. Dolendum profecto, talibus copiam non dari, ut refugiant ad labores aptiores in agro suscipiendos, quibus angustias rerum tollant, quominus sint oneri publico.

Si ex una parte patria nostra optime se praebet mercatura, ex altera parte non minus vallet multorum agrorum fertilitate, quae apte moderata et promota pluribus etiamnunc labores procurare potest, quibus vita sustentetur et inopia arceatur. Quanti enim sint agrorum proventus, longe tamen abest, quin insuper non essent augendi, sumptibus pro rata minoribus; docuit enim experientia in plurimis agris, bene cultis, longe magis crescere proventuum copiam, quam impensa quibus obtainentur. Anglis hoc persuasum esse dicit Weckherlin « dass der Dünger um so einträglichere Wirkung in demselben Verhältnisse thue, je kräftiger der Boden wird, dass je mehr man die Fruchtbarkeit des Bodens steigere, desto wohlfeiler die Production vegetabilischer und animalischer Erzeugnisse zu stehen komme, und

dass insbesondere für grüne und Wurzel-Futtergewächse der Boden beinahe nicht zu stark gedüngt seyn könne... Ueberall blicken als ihre Hauptwirthschafts-Regeln durch:

Vollste Kräftigung und Ernährung muss, wie bei der Düngung des Bodens, so auch bei der Viehhaltung Grundsatz seyn; man muss vorziehen, weniger, aber alles gut, als viel und dies schlecht zu halten; wenn der Landwirth es nur zu mittelmässigen Erndten bringen kan, so ist er zum voraus schon im Nachtheil; man muss daher Allem aufbieten, um wenn auch weniger, aber volle Erndten und vollkommenes, best genährtes Vieh zu erziehen¹⁾.

Quamdiu praeterea in patria nostra tot jugera restant inculta, ne sollicitudines surgant, quin non sufficeret, ad omnes bene alendos. Agri incolarum ope tandem uberrimos proferent fructus; incolis vero destituti, eorum productio ad minimum reducetur²⁾.

1) A. VON WECKERLIN, *Ueber Englische Landwirtschaft*, Stuttgart 1845, Ed. II, p. 37.

2) « L'homme pose le pied sur le désert, le désert recule; l'homme retire son pied, c'est le désert; » BALLANCE.

Etenim opinandum non est, regiones incolas sine damno coli non posse. Oeconomia ruralis in diem magis procedens, docet quomodo secundum praecepta certiora, saepius haud sine lucro, agri apti reddantur culturae. Quod si spe saepe frustrati sunt, qui hoc tentarunt, minus rei ipsi, quam inscitiae conditionum necessiarum plerumque est imputandum.

In omnibus susceptis oeconomicis maximi est momenti agrorum cura atque emendatio, quae fit necessariis laetaminibus afferendis.

Negandum profecto non est, plurimorum etiammune vagas atque rudes esse notiones, quas de laetaminibus fovent; quam ob rem eo minus vituperandus mihi videor quod conatus sum opiniones, quae de laetaminibus exstant, colligere et dissertationis argumento uti.

Oeconomia ruralis merito censenda est inter institutionem academicam; arcte enim cohaeret cum ceteris disciplinis, ita ut, qui in his versatur hospes, vix de illa pronuntiare poterit. Eo latioris est ambitus, quo pluribus nititur scientiis, quarum vera applicatio est habenda; nec mirum igitur, si agricultae, experientia etiamsi edocti, agriculturam tamen brevi promovere nequeant.

Incitamen exspectandum est a prudenti scientiae applicatione, quae elementa ab agricultoris haud cognita possidet, quibus non solum explicat, quae experientia docuerat, verum quibus insuper viam aperiat certiorem et breviorem: est hoc oeconomiae ruralis propositum.

Stercorandi ars antiquitus jam innotuit, in regionibus etiam fertilitate insignibus, hanc artem ne quidem vilem habitam fuisse, historia docet; imo in terra, quam lacte et melle abundare gloriabantur incolae, stercorationem adhibuerunt¹⁾.

Apud Graecos eandem hanc artem valuisse nobis auctor est Ciceron ubi dicit: Quid de utilitate loquar stercorandi? — de qua doctus Hesiodus ne verbum quidem fecit, quum de cultura agri scriberet: at Homerus, qui multis, ut mihi videtur, ante seculis floruit, Laertem leni-

1) Vid. PAREAU. *Antiquitas Hebraica*; ubi de agri cultura agit atque, variis notis citatis, praecitatam opinionem confirmat. p. 407.

entem desiderium, quod capiebat e filio, colentem agrum et eum stercorantem facit¹⁾).

Plinius in historia naturali dicit: Augeas rex in Graecia excogitasse traditur: divulgassee vero Hercules in Italia, quae regi suo Stercuto, Fauni filio, ob hoc inventum, immortalitatem tribuit²⁾. Lactantius³⁾ dicit: colitur et Sterculius, qui stercorandi agri rationem primis induxit. Macrobius⁴⁾ Ster-

¹⁾ Odyssea XXIV, 226:

τὸν δίον πατέρ' εὗρεν ἐύκτιμένη ἐν ἀλωῆ,
λιστρεύοντα Φυτόν·

Circumfodire enim solebant arbores antequam stercorarent; quum tamen locus hic minus directe de stercoratione agit, praestat quem citavit TERPSTRA, in Antiquitate homerica p. 224.

Ubi enim Homerus de Ulyssis cane, qui absente domino male habitus erat, mentionem carmini inserit, jacentem eum describit

'Εν πολλῇ κόπρῳ, ἡ οἱ προπάροις θυράων,
-'Ημίσιν τε, βοῶν τε, ἄλις κέχυτ' ὁφρὸν ἔγοιεν
Δημᾶς Ὁδυσσῆος τέμενος μέγα κόπροντες.
Od. XVII, 297 sqq. THEOPHRASTUS, Hist. plant. Lib. VIII Cap. VI. ἀνάλογον δὲ ἔχει καὶ ἡ κόπροις πρὸς τὰς χώρας.
Vid. etiam Caput VIII.

²⁾ PLINIUS, Hist. Nat. XVII: G. Augeas fuit Eleorum rex, quem Hercules sustulit, unde proverbium. Augiae stabulum. Legimus apud ISIDORUM Orig. XVII, 1. stercorandi agri rationem primus induxit quidam nomine STERCUTUS in Italia.

³⁾ Lib. I. Cap. 20.

⁴⁾ Saturn. Lib. I. Cap. 7.

cūtūm vocavit quem Satirnum interpretatur, Plinius vero Fauni filium, uterque igitur Stercūm sicut Sterculiū Lactantius vocavit: singuli stercorationis inventionem tribuunt.

De Romanis non est quod hic amplius loquar. Ceterum longius foret apud diversas gentes de stercoratione inquirere. Sufficiat hanc ipsam artem omni aevo floruisse atque jam tanti haberi ponderis, ut ab ea speremus verum *Laetamen* omnibus quos urget inopia.

Omma, quibus additis soli fertilitatem augemus, ut aptius reddatur ad plantas producendas, inerito dicenda sunt laetamina.

Laetamina praesertim constant substantiis originis animalis vel vegetabilis, non tamen anorganicae substantiae, ex quibus terrenae constant, negligendae sunt: salia plurima in functiones plantarum magnum etiam effectum habent, quam ob causam jam laetamina habenda sunt.

Ob dispositionem faciliorem observandam, quo melius in contemplandis laetaminibus de omnibus suo loco fiat sermo, apte tripliciter dividenda sunt.

Laetamina anorganica ,

animalia ,

et vegetabilia.

Primum breviter agam de laetaminibus anorganicis, fusius deinde de organicis; non tamen poterit evitari, quin interdum oriatur difficultas, ubi agitur de peculiari quodam laetamine atque quaestio tractatur, cuinam divisioni sit adscribendum; laetaminibus saepe compositis substantiis quantopere diversis.

Constat omnem plantarum texturam esse compositam e carbonio, hydrogenio et oxygenio: praeterea omnes plantas atque quam plurima earum principia continere nitrogenium: cum his conjuncta esse corpora anorganica, uti bases et acida. Corpora anorganica quibus constituuntur hic in primis redeunt: potassa, soda, calx, magnesia, oxyda ferri et manganesii, silica, sulphur, phosphorus et chlorium.

In pluribus terris reperiuntur carbonium et ceterae substantiae, quae originem a corporibus organicis derivant atque insuper substantiae anorganicae in plantis obviae.

Agricolae asportandis, vel plantarum seminibus vel aliis partibus vel plantis totis, solum privant corporibus organicis et anorganicis.

Quodsi agrum foecundum servare volumus asportata restituenda sunt, quantum horum elementa spectamus; insuper majore copia addenda agris, si foecunditatem augere conamur.

Substantiae vegetabilium vel ex aëre vel ex terra desumptae sunt, animalium vel directe vel indirecte ex plantis ortae nulla continent elementa in plantis non simul obvia.

Intima ideo est congruentia inter laetamina animalia et vegetabilia, atque cunctis agris restitimus maxima parte, quae vel ex aëre vel e solo originem traxerunt.

Nec minus tamen elementorum complexus in laetaminibus alio modo se habet, quam in plantis viventibus. Celerius plantis alimenta suppeditare possunt laetamina, quia plerumque jam magis dissoluta sunt eoque facilius novas compositiones inire possunt atque aqua solvi, quod quidem maxime requiritur.

Ab omni aevo experientia docuit, omnes fere substantias animales et vegetabiles vegetationem promovere.

Chemicorum investigationes et revelationes hanc experientiam probarunt et illustrarunt.

Plantarum nutritio maxima parte eo constat processu, quo aëris elementa, ope terrae vege-

tabilis, in plantas transeunt. Certis quibusdam corporibus anorganicis, in solo deficientibus, quae experientia et primo loco disquisitio chemicorum in plantarum cineres docuit esse necessaria, multum exspectandum est de fertilitate agrorum, si talia corpora terrae addimus atque hac in re plurima profecto disquirenda restant.

Laetaminibus variis generis terrae admixtis hujus non solum tenacitatem, verum saepius etiam colorem mutant. Quibus mutatis, in tali terra facultas hygroscopica et temperatura e calore absorpto aliter se habebit. Hoc modo radices earum evolutione facili redditum plus alimenti assumere poterunt.

Laetamina agricolis ideo non tantum prosunt principiis suis, verum etiam hanc ob rem, quia proprietates physicas terrae quantopere mutant.

Ab accurata laetaminum variis generis contemplatione variis hujus viribus bene disquisitis sperandum est, ut quam minimum perditum eat quod ad fertilitatem promovendam aptissimum esse potest atque agricolis via indicetur quomodo sibi laetamina, sufficiente copia, procurent quibus agrorum proventus ageant.

P A R S P R I M A.

LAETAMINA ANORGANICA.

§ 1.

Tribus modis plantarum vegetationem promovere possunt laetamina anorganica.

1. Proprietatibus physicis terrae melioribus redendis.
2. Chemicis actionibus praesertim in corpora organica in terra obvia.
3. Transeundis in plantas ibique compositi-
nibus ineundis, quibus in plantarum textura
assumantur.

Laetamina anorganica p[re]e ceteris spectanda sunt: silica, calx, magnesia, alumina, chlorureta, sulphates, nitrates, alcalia, sulphur et phosphorus.

§ 2.

Silica.

Silica vel potius acidum silicum in omnium fere plantarum cineribus reperitur saepe coniunctum cum alcalibus. Experimenta, quae instituerunt Wiegmann et Polstorff¹⁾, hac in re observationes magni momenti suppeditarunt, quibus indicarunt silicates, qui antea plane solutionibus restiterant, temporis lapsu, ab acido carbonico solvi.

In omnibus etiam terris obvium fit acidum silicum. Tamquam de laetamine de sola silica solummodo sermo esse potest, si terra nimis cohaeret atque igitur prospiciendum est terrae conditioni physicae, vel etiam, si terrena tota fere constant corporibus organicis, veluti obtinet in agris uliginosis similibusque. Sabulum omnino compositione varia esse potest at-

¹⁾ Ueber die anorganischen Bestandtheile der Pflanzen.

que interdum optimum laetamen praestare, attendendum enim est ad caetera corpora anorganica, quae larga copia nonnumquam continet, uti verbi causa quod in littoribus colligimus saepius praeter alia multam calcem tenebit ex detritu conchyliorum¹⁾.

Sabulum etiam in stabulis pecoris sternitur atque simul cum laetaminibus organicis ad agros laetandos inservit.

1) Les sables de mer les plus employés en Bretagne sont désignés sous les noms de *merl* et de *trèz* ou *tangue*.

« Le *merl* appelé aussi sable de mer, sable vermiculaire, fond de corail, est composé pour la plus grande partie, de concrétions calcaires renfermant quelques centièmes d'un tissu organique très azoté. Il est mêlé de coquillages et de divers débris de madrépores. On le trouve en abondance dans la mer, à l'embouchure de la rivière de Morlaix, où il s'en fait une exploitation considérable. On assure qu'il s'y régénère, et de temps à autre on en découvre des bancs nouveaux..... Le *trèz* est un sable de mer qui forme des plages dans diverses localités des environs de Morlaix; c'est le même sable que l'on désigne sous les noms de *tangue* ou *tanque* sur nos côtes septentrionales.” BOUSSINGAULT, *Economie rurale*, Tom. II. p. 109 Conf. SPRENGEL, *Die Lehre vom Dunger*, p. 347 sqq.

§ 3.

Calx.

Calcis usus antiquis bene innotuit; apud Pliniū legimus: Aeduios et Pictones calce uberrimos fecisse agros hanc sane et oleis et vitibus utilissimam reperiri¹⁾. Alio loco: calcem radicibus admotam cerasos praecoces facere atque cogere ut maturescant²⁾.

Nullius laetaminis anorganici usus latius patet, quam calcis³⁾, in omnibus fere plantis et animalibus reperitur calx; calcem solutam tenet aqua fontium, fluminum et maris, praeterea in omnibus terris vegetabilibus obvia est.

Calcis frequens est usus apud Anglos; cauae videntur esse, calcem et cretam in Anglia abundare, item lithantraces quibus uruntur; ideo minoribus sumptibus adhiberi posse: magis etiam

1) PLINIUS. *Hist. Nat. Lib. XVII: 4.*

2) PLINIUS, *Hist. Nat. Lib. XVII: 47.*

3) « Le carbonate de chaux calciné, dépouillé de son acide carbonique, à l'état caustique, est devenu la base de l'agriculture d'une partie de l'Europe, où l'on ne comprendrait pas une bonne agriculture qui en fut privée. » DE GASPARIN, *Cours d'Agriculture*, Tom. I. p. 663.

requiri ob pascua artificialia quae saepius in arva mutantur: organicorum denique laetaminum maiore productione, in Anglia bonum effectum habere posse, ut testatur Weckherlin¹⁾.

Calx cuius ad laetandum fit usus est usta, comparata ex carbonate calcis, quae in hydratem mutatur sive aëre humido sive aqua directe addita, in priore casu simul pro parte se conjungit cum acido carbonico, in altero hoc minus metuendum est. Hydras calcis aqua solutus optimam vim habere potest, quapropter morandum non est donec aëris interventu mutatus sit in carbonatem calcis.

Nec tamen subita aut violenta aquae conspersione humectanda, hoc pacto enim divisio calcis quam exposuimus non obtineretur, quapropter necesse est ut pedetentim humectata aqua satietur: sunt qui solent terrae vegetabilis operimento uti, calce antea in parvos cumulos congesta²⁾.

Calx valet facultate plantarum partium dissolvendarum atque insuper se conjungendi cum acidis, quae saepius vegetationi nocent, quatenus ulteriori dissolutioni corporum organicorum obstant.

¹⁾ Ueber Engl. Landw. Ed. II. p. 76.

²⁾ BOUSSINGAULT, I. I. II: 170.

Calx con juneta cum substantiis vegetabilibus vel animalibus saepius constituit compositiones, quae aqua vel non vel parva quantitate solvuntur; quae tamen vi aëris et aquae simul dissolvuntur atque ad plantas alendas aptae redduntur, hoc modo calce addita plurima corpora organica diutius plantis alimenta suppeditare possunt. Quam ob rem magnae utilitatis esse potest inter mixtam compositam, ex variis corporibus organicis, calcem admiscere.

Usus calcis plus prodest in solis compactis quam in tenuibus; in his enim, quae solutionibus faciliter permeatur, facultate dissolvendi plurimis substantiis asportatis plantas privaret calx, dum illorum tenacitate diminuenda aëri necessarium aditum praebet.

Terris igitur argillaceis magna quantitate, terris sabulosis minore addenda est. Angli hoc jam ante plurimos annos observarunt ut nobis testatur *Sinclair*¹⁾.

In Gallia quamquam nonnulli majore quantitate utuntur, tamen quantitas quam addere solent vulgo parva est²⁾. Hoc inde oritur, quod saepius iterant usum hujus laetaminis.

1) *SINCLAIR*, *Agriculture pratique et raisonnée*, T. I. p. 420.

2) *BOUSSINGAULT*, I. I. p. 166.

Cerealibus praesertim prodest observationes etiam probarunt hoc laetamine addito semina celerius ad maturitatem pervenire. Prae ceteris faveat leguminosis, horum enim producta saepius valde augentur usu calcis.

Terris quae ad culturam aptae redduntur, si abundant corporibus organicis ut terrae uliginosae vel paludes exsiccatae calx optimum latetamen largietur. Utilissima profecto est quia tantum effectum habet in terras caespitosas: sola sabulosa meliora etiam reddere possumus turfa a calce dissoluta.

Minus necessario requiritur calx si terra, diutius jam variis lactaminibus additis, ad plantas colendas apta reddita est. Qui talibus denuo calcem admiscere volunt caute respiciant, ne nimia copia addant.

Plerumque ante sationem inaratur, nonnunquam tamen optimo successu spargitur uti in pascua et prata, interdum etiam in cerealia¹⁾.

Agris nonnisi in pulverem redacta addenda est tempore sicco, ne nimis pluviis conglomeretur. Calx usta ex conchyliis caeteris anteponenda ob acidum phosphoricum quod continet. Ex ana-

¹⁾ M. A. PUVIS, *Maison rustique du XIXe Siècle* I: 61 sqq.

lysi quam de testa ostreae instituerunt Bucholz et Brandes patuit hanc magnam copiam continere phosphatis calcis, parvam tantum carbonatis calcis: contra tamen Middleton in conchis invenit 99. pc. carbonatis calcis¹⁾.

§ 4.

Magnesia.

Occurrit etiam in plantarum cineribus et praesertim in cerealium seminibus simul cum acido phosphorico reperitur. Multis proprietatibus cum calce congruit, quacum in pluribus mineralibus simul invenitur²⁾, imo calx usta interdum magna quantitate magnesiam continet. Per se tamen numquam adhibetur quamquam verosimile chemici aliquando hujus usum aptum docebunt. Magnum effectum³⁾ in plantas habet saepius no-

1) *Edinburgh New Phil. Journ.* 1844. XXXVII.

2) «La Dolomie, si commune dans beaucoup de parties de l'Allemagne et de la France, constitue l'une des variétés du calcaire magnésien.” LYELL, *Éléments de Géologie traduit de l'Anglais par Mme TULLIA MEULIEN*, p. 36.

3) «La chaux magnésifère agit d'une manière très active, mais épouse le sol si on la donne en grande dose ou si on ne la fait pas suivre d'engrais abondans.” M. A. PEVIS.

civum, tribuendum vel quantitati nimis magnaæ
vel defectui ceterorum laetaminum.

§ 5.

Alumina.

Alumina quantitate exigua in nonnullis plan-
tis reperta est, hujus rei forsan est causa quod non
solvitur ab aqua acidum carbonium continente.

Terra quo magis argilla pura abundaret, eo minus
vegetationi prodesset ¹⁾, quam tamen semper cum
silica et plurimis aliis corporibus simul occurrit ²⁾,

Maison rustique l. l. p. 65. Nuperime Magnesiae usum pro-
batum vidimus ex relatis ad Societatem philomaticam Pa-
risiorum communicatis m. aprilis 1845, testatur enim DELA-
NOUE: « Lorsque . . . la Dolomie, devient assez friable pour
servir au même usage (l'amendement des terres) on l'emploie
avec un égal avantage (avec un succès remarquable) et
je ne me suis aperçu nulle part que la vegetation souf-
frît des mauvais effets généralement attribués à la présence
de la magnésie. »

1) J. L. VAN AELBROECK, *Werkdadige Landbouwkunst der Vlamingen*, bl. 11: « De gronden die niet dan uit potaarde bestaan, daarvan zal ik niets anders zeggen dan dat de Vlamingen deze onbekwaam en onwaardig achten om hunne aandacht in den Landbouw te verdienen; alleen dienen deze voor slechte bosschen. »

2) J. A. UILKENS, *Handboek van Vaderlandsche Landhuis-
houdkunde*, p. 109, § 351.

de mixtis plerumque sermo esse solet. Argilla ipsa magna parte constat alumina quae optimis gaudet proprietatibus, scilicet se conjungendo cum corporibus organicis et vi aquae retinendae quod plantis valde prodest.

Alumina vel potius argilla prodesse potest terris sabulosis, obstant tamen sumptus quo minus ad hoc refugerent agricultae, multos enim labores requirit.

Utuntur nonnulli laetamine quod praeparant terra argillacea urenda ut porositas augeatur atque aptior reddatur ad ammoniam absorbendam¹⁾.

§ 6.

Marga.

Marga ubi occurrit magnae est utilitatis, imo ejus ope, terrae plane steriles in fertiles mutantur. Agrorum proprietates physicas valde emendare valit atque omnino compositione sua laetamen efficacissimum suppeditare.

Veteribus usum jam innotuisse, legimus apud

¹⁾ C. SPRENGEL, die Lehre von den Urbarmachungen, p. 182, 349. C. A. BERGSMA, Handboek voor de Vaderlandsche Landhuishoudkunde, I. p. 103.

Plinium¹⁾. Alia est ratio, quam Britannia et Gallia invenere alendi eam ipsa; quod genus vocant margam. Spissior ubertas in ea intelligitur. Est autem quidam terrae adeps, ac velut glandia in corporibus, ibi densante se pinguitudinis nucleo. Non omisere et hoc Graeci: quid enim intentatum illis? Lencargillon vocant candidam argillam, qua in Megarico agro utuntur, sed tantum in humida frigidaque terra. Illam Gallias Brittaniasque locupletantem cum cura dici convenit. Duo genera fuerant. Plura nuper exerceri coepta proficientibus ingenii. Est enim alba, rufa, columbina, argillacea, tofacea, arenacea. natura duplex: aspera aut pinguis. Experimenta utrinusque in manus: ususque geminus, aut ut fruges tantum alant, aut edant et pabulum.

Distinxerunt veteres inter Acaunumargam, Argentariam et Glyssomargam. Prima rufa est et arenam intermixtam tenet secundum cretaceam verosimile Argentaria dicta, quod ea utebantur fabri argentarii ad argentea vasa polienda ut Tripoli, seu Tripolitana terra, ad aurea aerecave.

Universe dicitur *Marga* posterioris aevi est denominatio *Margilae* et *Marlae*, unde Gallica

¹⁾ Hist. Nat. XVII : 6.

Marle et *Marne* sic et fossas unde marga eruitur Galli vocant *Marlières*.

Hodie etiam distinguimus inter margam sabulosam, calcaream et argillaceam, prior in primis prodest terris argillaceis, secunda solis uliginosis, sabulosis tertia. Praesertim itaque constat silica, calce et argilla¹⁾.

Marga si bonum effectum habebit aëri exposita dilabi debet, quo citius oxydulum ferri quod saepius continet in oxydum transeat; si non dilabitur saepius continet bitumen vegetationi noxiūm, hac in re bene erit margam urere.

Color praeterea et tenacitas valde saepe differunt, pertinet marga ad formationem recentiorem atque interdum corpora organica continet, dum parva quantitas nitrogenii in quibusdam speciebus reperta est.

Plurima salia simul cum marga in agris inaramus quibus magna ejus utilitas nititur, quatenus scilicet varia elementa plantis praebet veluti salia sodae et potassae, gypsum et quod in pluribus speciebus obvium fit phosphas calcis²⁾.

¹⁾ J. A. UILKENS, *Handboek van Vaderlandsche Landhuishoudkunde*, p. 115, § 360.

²⁾ SPRENGEL, l. l. p. 305 sqq.

Marga agris addita bono successu colenda es-
set avena quod experientia probatum videtur¹).
Maturitatem fructuum tamen non uti calx acce-
lerare videtur; in pratis et pascuis muscos suffo-
cat atque bonas gramineas elicit et leguminosis
prodesse dicitur.

Sprengel qui jam per quindecim annos varias
margae species chemice disquisiverat, quam pluri-
mas analyses communicavit in opere suo laudato²).

§ 7.

Oxyda Ferri et Manganesii.

Oxyda utriusque metalli in plantarum cine-
ribus obvia veluti laetamina in sensu vix ve-
niant. Ferrum in omnibus fere terris invenitur.
obviam tamen fiunt substantiae terrenae quae
multam ferruginem tenent, quaeque interdum
terrī sabulosis prosunt, quatenus colorem mutant
et exsiccationem paululum diminuunt.

Ferrum autem quo ad laetandum utimur ple-
rumque conjunctum est cum acido sulphurico, hoc

¹⁾ SPRENGEL, I. l. p. 322.

²⁾ *Lehre vom Dunger*, p. 326 sqq.

sale optimum usum praestari, si corporibus putrescentibus admiscetur, in posterum videbimus. Saepius cum cineribus lithantracis vel turfae adhibetur, cavendum tamen ne magna quantitate terris addatur; raro addendum est terris humo abundantibus. Spargitur etiam in plantas vel simul cum seminibus injicitur¹⁾. Bonum habet effectum ad animalia nociva necanda²⁾.

De Gasparin animadvertisit effectum nocivum sulphatis ferri forsan magis adscribendum nimiae quantitati hujus laetaminis quam quidem qualitati, salem culinarem magna quantitate aquae esse nocivum³⁾.

1) SPRENGEL, I. I. 335. addit tamen: «die Vertheilung muss aber auf das allervollkommenste vorgenommen werden, denn wo er zu dick zu liegen kommt tödet er die Pflanzen fast augenblicklich, indem sie schon nach 24 Stunden wie verbrennt erscheinen.”

2) «Dass sich durch den Eisenvitriol die Würmer, Insecten und Schnecken vertilgen lassen, wurde schon vorhin erwähnt, es ist nur ein Stäubchen desselben nöthig, um eine Schnecke binnen wenigen Augenblicken zu tödten.” SPRENGEL, I. I. p. 386.

3) «Que la question de sa nocivité n'était qu'une question de dose. De nouvelles expériences de M. Gui semblent confirmer cette idée. Il a appliqué le sulfate de fer à un grand nombre de végétaux, et tous les signes d'une végétation vigoureuse ont remplacé ceux de la maladie.” DE GASPARIN, I. I. T. I. p. 662.

Venuste docuit Liebig mineram ferri¹⁾ semper condensatam habere ammoniam, qua vegetationi favere potest. Haec certe utilissima est proprietas.

§ 8.

Chlorureta.

Principue in censem veniunt chlorureta quae composita sunt cum calce, soda et potassa.

Prior si caute adhibetur plantarum vegetationi prodesse potest. Hoc sal in mixtela laetaminum²⁾ bonum effectum exercet. Quod eo melius erit, quia pro se additum, saepius nocivum repertum est, forsitan tribuendum ejus facultati, quod facile aqua solvitur.

Chlorureta sodii et potassii, tamquam residua in officinis saponariis obtinenda, bonum laetamen constituant, quorum facultas lactandi insuper augetur variis salibus sulphaticis, quae saepius admixta tenent³⁾. *Lampadius* hanc mixtelam

¹⁾ Eisenerz.

²⁾ Pluis.

³⁾ Valet hoc quatenus cineris ligni ad saponem coquendum sit usus, qui insuper etiam continet phosphates, silicates et multam calcem. Conf. SPRENGEL, l. l. p. 360 qui analyses talis residui communicat.

cerealibus valde faventem reperuit; nuperrime experimentis institutis optima praedicata est ad linum laetandum¹⁾.

De usu chlorureti sodii tamquam laetaminis distant opiniones: sunt qui nocivum rejiciunt, sunt qui in beneficium praedicant²⁾. Quam tamen analyses docuerunt hoc sal in pluribus plantarum cineribus reperi, universe etiam hujus laetaminis utilitatem agnoverunt. Solummodo ne magna quantitate simul adhibeatur. Bonum videatur si admiscetur calx, optime si utrumque ad miscelam compositam ex variis corporibus organicis additur.

In Livonia jam diu cum sale culinarie Gallia accessit laetant linum, cui magnopere favere dicitur³⁾. Terris siccis etiam prodest ob facultatem hygroscopicam. Sal culinare, qualem restat post evaporationem aquae marinae, puro ante ponen-

¹⁾ HERBERGER, *Allgem. Zeitschr. für Landw.* Bd. I. Hft. 2, ibique quae Kittel de laetaminibus mineralibus: «so wie sie sagen: kein Klee ohne Gyps! so auch: kein Lein ohne Aescherich!»

²⁾ BERGSMA, *Handboek voor de Vaderlandsche Landhuishoudkunde* p. 104.

³⁾ SPRENGEL, I. l. p. 397. Hoc non pugnat cum his quae sub nota 1; scimus enim calcem, quae in illa forsitan praevaluuit, alcalibus substitui posse, ut docuerunt analyses quas de tabaco e Hungaria instituerunt WILL et PRESENIUS *Ann. d. Chem. und Pharm.* Th. L. st. 3.

dum ob salia cetera, talis mixtela in pratis herbis favet pecori gratissimis. Experimenta quae instituit Lecoq docent: hordeo prodesse et quidem quantitate 60 kilogr. ad Hect. uti ex pluribus experimentis simul institutis pateret¹⁾. Cannabi sativae praeceteris favere videtur ut docuerunt experimental de pluribus plantis simul instituta²⁾.

§ 9.

Sulphates.

Sulphas calcis utilissimum lactamen anorganicum in pluribus plantarum cineribus reperitur. Hic ipsi sali magna pro parte optimus effectus cimerum turfae tribuendus. In pluribus lactamibus animalibus sulphas calcis obviam fit.

Qui agrum meliorem reddere volunt ope sulphatis calcis plerumque utuntur minera quae dicitur gypsum. Ante usum molitura dividitur, nonnumquam etiam antea aqua crystallina privatatur, quo facilius commolitur.

Sulphas calcis praesertim leguminosis favens

¹⁾ DE GASPARIN, L. B. I. p. 655.

²⁾ Verhandlungen und Aufsätze, Grätz 1842.

laudatur. Qui hoc sale utuntur mense aprilis vel maji spargunt inter plantas vegetantes ¹⁾. In terris tenuibus sabulosis effectum habet celeriorem et breviorem quam in compactis argillosis ob percolationem faciliorum, quapropter illis saepius parva quantitate addenda erit, dum his simul majorum addere possumus, quod coniuncte habet cum ceteris salibus omnibus, quae aqua solvuntur. Maxime valet gypsum, additum corporibus putrescentibus decompositione sua verosimile optimum praestat fontem sulphatis ammoniae ²⁾. Sulphas ammoniae hodierno tempore merito optimum laetamen praedicatur. Quia hoc ipsum sal, velut residuum in fabricis, quae corpora aëriformia comburenda producunt, comparandum est, aliquando bonam viam in plantarum vegetacionem habere potest. Disquisitiones theoreticae et observationes practicae congruunt, ut in

¹⁾ De vriend van den Landman, 1842, bl. 633.

²⁾ De Gypso fusius egit BOUSSINGAULT, i. l. p. 199 sqq. Vergleichende Versuche über das Gypsen des Klee und der Kartoffeln angestellt im Jahre 1844. SPRENGEL, Allg. Landw. Monatschr. 1845, März Bd. XIV, p. 343. Vid. etiam, quae DUFLOS in Schlesisch. Gesellsch. für vaterl. Kultur, Breslau 1843.

agricultura magni momenti commendetur. Optimum effectum habere dicitur quatenus nitro-
genium et sulphur in omnibus seminibus reper-
tum, plantis cedat¹⁾.

Inter sulphates, qui agriculturae prosunt, me-
morandus est sulphas sodae, parva quantitate ce-
teris laetaminibus admixtus bonum usum praestare
potest; invenitur etiam in plantarum cineribus;
quamquam forsan combustionē productus²⁾. Sul-
phas sodae praesertim effectum habere videtur
in partes virides plantarum, uti folia³⁾.

Multi usum acidi sulphurici cum laetaminibus
miscendi et in arvos irrigandi, hoc proposito sua-
derunt, ut acidum illud se jungeret, cum ammonia,
decomposito carbonate ammoniae, sale volatili.

Effectus fuliginis non tantum a carbonio mi-
nutissimo, verum etiam a sulphate ammoniae
pendet. Magna fuliginis quantitate utuntur in
arboreis, etiam Viti viniferae favens a multis
commendatur.

1) LIEBIG I, 4 p. 30.

2) De sulphate sodae, laetamine vid. SPRENGEL I, 1, p. 388.

3) Conferantur experimenta communicata in *Journal of Agriculture of the Highland and Agr. Soc. of Scotland* Juli 1844,

§. 10.

Nitrates.

Plurimi nitrates utilia laetamina constituant, horum decompositione in plantis substantiae oriuntur possunt, quae nitrogenium continent quarumque effetus tantus est in formationem cellularium.

Nitrificatio docet quomodo certis sub conditionibus nitrates in terra oriuntur. Similibus sub conditionibus verosimiliter ortus est nitras sodae, cuius magna quantitas in Chilia reperitur. Intima relatione, quantum formatio spectatur, convenit cum nitrate calcis, quem saepius in muris humidis, praesertim stabulorum, observamus.

In mixtis laetaminis compositis substancialium organicarum, si requisitae bases adsunt, formantur nitrates, uti in terra vegetabili ipsa,

Nitratis potassae et praesertim nitratis sodae bono exitu saepius in agricultura fit usus¹⁾), va-

¹⁾ Journal des connaissances usuelles Dec. 1840, p. 257.
ENKELAAR, de vriend van den Landman, V. Deel, p. 472. Annales de l'agriculture Francaise, serie 1°, Tom. IV, p. 43.
BERGSMA, Handboek, I, p. 105.

lent imprimis favendis germinationi et vegetationi partium viridium plantarum.

Non tamen exspectandus effectus continuus, obstat enim facultas aquae eos facile solvendi, quamobrem magis considerandi sunt tamquam bona supplementa ceteris laetaminibus.

In laudem nitri uberior fuit Hirschfeld, qui varias disquisitiones et opiniones expositas suis auxit¹⁾.

§ 11.

Salia ammoniae.

Ammoniacalia summi profecto momenti, quod si experimenta docuerunt parvam quantitatem multa aqua dilutam nocivam habuisse vim, non imputandum est salibus ammoniae ipsis, sed imprudenti administrationi. Neque mirum

1) Die Ernährung und das Wachsthum der Pflanzen, Kiel 1844. Acido nitrico omnino, in variis salibus, majorem effectum in vegetationem tribuit quam ammoniae. p. 139, 147-153. In fine libri sui denuo experimenta citat, quibus hujus acidi effeacitatem probaret; quodsi nimiis sumptibus comparandum, tamen insistit ut, quantum possit, in agris ipsis promoveatur nitrificatio.

est, parvam quantitatem additam, quae infau-
stam opinionem peperit, nihilominus nimis fuisse
magnum; si enim respicimus ad parvam copiam
nitrogenii in plantis repertam et ad multam
aquam perspiratam, patebit exigua quantitatem
ammoniae, magna aquae copia solutam, jam suf-
ficere, ut plantae nitrogenium suum procuret.
Effectum salium ammoniae terris administratorum,
esse celerem et brevem ex eorum volatili natura
sequitur.

Inter salia ammoniae p[ro]ae ceteris memorandus est carbonas ammoniae, quod praecipua plan-tarum elementa continet, est sal valde volatile ex omnibus corporibus putrescentibus evolvens, quapropter primae est necessitudinis, ubi de lae-taminum p[re]paracione fit sermo, ut ad hujus damnum anteverendum attendatur.

Carbonatem ammoniae et sulphatet ammoniae bono exitu in prata sparsit Lecoq, ex hujus disquisitionibus, quas in alias plantas etiam instituit, plurimorum opiniones probatas vidimus¹).

Longius foret innumera citare experimenta,
quae posteriori tempore etiam cum salibus am-

1) Recherches sur l'emploi des engrais salins.

moniae sunt instituta. Inter plurima tamen memoratu dignissima sunt, quae instituit Schattenmann quaeque nuperrime sunt communicata¹⁾.
 § 12. *Salia potassae et sodae, Plantarum cineres.*

Potasssa et soda in plantarum cineribus reperiuntur, illa in omnibus fere reperta, haec praesertim in plantis maritimis vel in mare ipso vegetantibus.

Plerumque in censem veniunt composita cum acido carbonico, non quia eorum usus fit separatim, verum quia simul cum plantarum cineribus et ceteris laetaminibus illa compositione saepe terris adduntur, atque tamquam carbona-

¹⁾ *Comptes rendus*, T. XVII., p. 1118-1134. Vid. etiam KUHLMANN und SCHATTENMANN, *Einige Beobachtungen über die Wirkung der Ammoniak-Salze und Salpetersäuren Salze als Düngerarten*. Pharm. Centr. Blatt. 1844. März ubi legimus: «Es ergiebt sich, dass im Allgemeinen die Vermehrung des Ertrags dem Stickstoffgehalte der Salze entspricht.» Auctor praeterea putat: laetamina nitrogenio abundantia plantas insuper stimulare, ut plus nitrogenii ex aere assimilatur atque ammoniacalia etiam aliorum salium in plantas transitum leviores reddere. E. G. ENKLAAR, *De vriend van den Landman*, April 1845. p. 223.

tes potissimum in agris fertilibus reperiuntur. Alcalia imprimis illum effectum habere videntur ut substantiae absque nitrogenio in plantis producantur¹⁾.

Magna utilitas quam cineres ligni agricolis suppeditant praesertim potassae tribuenda. Cineres ligni optimas praedicat Johnston ad leguminosas laetificandas²⁾.

Facile intelligitur et vix admonere necesse erit, ea ipsa elementa aliquando a plantis assumta vel in pluribus reperta, tanquam laetamina addita, fauna earum vegetationi.

Eo magis profecto mirandum est, in patria nostra, plantarum cineres non satis magni haberi pretii³⁾ atque vix attendi ad eorum salia aqua solubilia

1) «Die Alkalien sind vorzugsweise zur Erzeugung der stickstoffreien Bestandtheile des Zuckers, Amylons, Pectins, Gummi's nöthig.» LIEBIG, I. I. p. 251.

2) *Grondbeginseelen der landbouwk. scheikunde*, vert. door FROMBERG Rott. 1844. p. 163.

3) Non tamen opinandnm ab omnibus in patria nostra parvi haberi pretii cineres eo minus si substantias organicas admixtas tenent. KOPS, *Magazijn van Vaderl. landb.* VI. p. 436. «Men heeft opgemerkt, dat wanneer een morgen lands, op welke men voorinemens is haver te zaaijen, met 3 à 4 krommerijnscheel schuiten, gelijk dezelve aan de Utrechtsche aschvaalt geladen worden, gemest wordt, dit land ligtelijk 28 à 30 mudden kan opleveren, en dat deze vier schuiten meerder uitwerking doen dan wanneer het

retinenda, quorum tanta est efficacitas in vegetationem. Nonne mirum est, quod in patria nostra cineres in Belgium exportandas, tanta cura in nubilaris deponuntur, quum quibus nostrates utuntur, pluvii expositae manent, quo fit ut asportentur salia quae facile ab aqua solvuntur.

Animadvertisendum praeterea, quod ad usum, Belgas mense martii vel aprilis¹⁾ cineres in plantas spargere; nostrates saepius jam hieme cineres agris addere, dum aratio et seminatio postea locum habet: hoc modo etiam salia, quae aqua nondum solverat, perditum eunt. Bonum effectum habere possunt cineres si per prata et pascua sparguntur.

Res est notissima, Romanos ad vegetationem promovendam cineres magni habuisse momenti; legimus enim apud Virgilium:

Ne saturare fimo pingui pudeat sola, neve

Effetos cinerem immundum jactare per agros^{2).}
Praecepta quae a Virgilio traduntur ex Italiae cir-

land met 50 wagenvrugten gewonen koemest ware bemest geworden. Men rekent, dat eene krommerijnsche schuit, welke de asch vier uren ver moet halen, met de vracht op f 9-00 te staan komt."

1) BERGSMA, *Handboek*, p. 107.

2) VIRGILIUS, *Georgicon*. I. 80

cumpadanae ritu sunt petita, ut ex Plinio patet ¹⁾.

Agri caespitibus constantes quae aduruntur, in primis regiones silvestres, quae arboribus combustis optimas messes producunt, magnam efficitatem, quam cineres in vegetationem habent, demonstrant.

§ 13. Sulphur et Phosphorus.

(In plantarum cineribus reperiuntur salia sulphatica et phosphatica. Disquisitiones Clarissimi Mulderi docuerunt apud plantas et animalia cum proteino obviam fieri, sulphur et phosphorum ²⁾: quae ideo necessario requiruntur, si functiones plantarum et animalium prosperabunt. Verosimile est acidum sulphuricum et phosphoricum a plantis decomponi, et oxygenio evoluto, novas compositiones formari ³⁾).

Exinde sequitur "quanti momenti sint corpora

¹⁾ PLINIUS, *Hist. Nat.* XVIII. 30. PALLADIUS, *de re rustica* I. XXXIII.

²⁾ Proeve eener Algem. Physiol. Scheik, door C. J. MULDER, 4^e st. p. 312 sqq.

³⁾ C. H. SCHULTZ, *Die Entdeckung der wahren Pflanzennahrung. Mit Aussicht zu einer Agriculturphysiologie*, Berlin 1844, p. 88-90.

laetantia, quae sulphur et phosphorum admixta tenent.

De sulphure paucis jam vidimus ubi egimus de sulphatibus; phosphorus etiam sub compositione acidi phosphorici inter lactamina occurrit.

Acidum phosphoricum ad laetandum summi habendum est, illud in plurimis plantarum cineribus adest; praecipue vero in seminibus, quorum productioni merito faustissimum praedicatur et his facile explicatur quare semina plurimarum plantarum nutritioni animalium tam apta sunt¹⁾. Nulla terra vegetabilis, testante Liebig, acido phosphorico plane est destituta²⁾. Repertum etiam in nonnullis mineralibus³⁾. Plerumque cum calce conjunctum tamquam laetamen adhibetur. Phosphatis calcis usus frequentissimus fit ossibus,

1) « Die Phosphorsäuren Salze wirken vorzüglich auf die Bildung der Blutbestandtheile. » LIEBIG, I. I. p. 251.

2) « Die Phosphorsäure wird aus dem Boden von der Pflanze aufgenommen, alles culturfähige Land, selbst die Lünenburger Heide, enthält bestimmbare Mengen davon. » LIEBIG, I. I. 156.

3) Der Apafit (phosphorsaurer Kalk, von gleicher Zusammensetzung mit der Knochenerde) findet sich in jeder fruchtbaren Ackererde, in krystallinischer Gestalt deutlich erkennbar, auf Gängen (besonders Erzgängen), wie auch im Gebirgsgestein eingewachsen. » LIEBIG, I. I. p. 156.

§ 14.

De miscelis.

Substantiae quae e canalibus, e fundo maris vel in urbium et vicum viis colliguntur, quae e diversis substantiis constant agriculturae conservantur et haud raro magni pretii habentur; talia composita agunt secundum effectus substantiarum e quibus compositae sunt, cacteroquin saepissime divitiae sunt organicis corporibus.

Hoc loco etiam de aquae utilitate in agriculturam agere potuissem, sed notissimum est plantas absque aqua non crescere. Praeterea saepe plurimas substantias immixtas habet aqua et ita laetamen utilissimum praestat. Prata plurima hoc tantum laetamine fertilissima habentur, imprimis ad ripas fluminum.

Laetamina anorganica raro per se sufficientia spectanda sunt, solummodo, si agri abundant corporibus organicis, prae ceteris, ad hos laetandos utilia esse possunt.

Quantum denique spectantur, tamquam supplementa ad laetamina sueta attentione agricolarum dignissima sunt corpora anorganica.

In agricultura salium usus hucusque fuit rarior. Obstant sumptus faciendi, atque magnam si habent vim in vegetationem, tamen non nisi summa cura adhibenda sunt. Quam prudentissime circumspiciendum est, ut singulorum usus fiat pro rata corporum in terrenis jam obviorum et caeterorum laetaminum addendorum. Quum autem optima horum omnium sit miscela in animalium excrementis, quae insuper valent actionibus physicis, facile explicandum quare minus ad salia anorganica refugiant agricultores: aptissimus usus animalium excrementorum substantiis vegetabilibus admixtis, quam plurimum conferre debet ad rusticorum commodum.

.10

“*theobroma cacao*” *theobroma cacao* *theobroma cacao* *theobroma cacao*

三

T h e s s.

I.

Agricultura optime se praebet ut pauperibus labores suppeditet.

II.

Jure Consultissimus W. C. Mees: «Het waarachtige en grondige geneesmiddel tegen de kwaal der armoede ligt in de ontwikkeling en verbetering der lagere volksklassen.»

III.

Praedia exemplaria praesertim in patria nostra optima ad agriculturam promovendam.

IV.

Arva interdum in pascua mutare magnae vindetur utilitatis.

V.

In regionibus patriae nostrae, ubi optima prata, haud probanda est pecoris stabulatio perpetua.

VI.

Haud assentiendum Liebigio dicenti: « Die festen und flüssigen Excremente eines Thieres haben als Dünger für diejenigen Gewächse den höchsten Werth, welche dem Thiere zur Nahrung gedient haben. »

VII.

Bolbitum bene aptum ad diversos agros ster-
corandos.

VIII.

Stercorationis iteratio utilissima.

IX.

Errant, qui cuidam laetamini eo plus valoris
adscribunt, quo magis nitrogenio abundat.

X.

Agricola potius sit physicus quam chemicus.

XI.

Multum sperandum de agricultura chemico-
rum Iuminibus illustrata.

XII.

Arorum fertilitas in primis pendet a conditione qua gaudent corpora carbonio praedita.

XIII.

Analyses chemicae terrae cuiusdam vegetabilis minus necessariae, ut huius substantias activas cognitas habeant agriculturam.

XIV.

Ad terrae vegetabilis conditionem physicam magis attendendum, quam ad compositionem chemicam.

XV.

Ex organis plantarum et animalium invicem comparatis jam sequitur, illa magis se praebere ut ferment substantias organicas, haec ut consumant.

XVI.

Nutritorium nitrogenium bonus index habendus horum facultatis alendi.

XVII.

Pecora etiamsi ex amylaceis substantiis adipem formare queant, non tamen copia sufficiens

XVIII.

Saliūm anorganicorum praesentia in plantis
causis physicis adscribenda.

XIX.

Physiologi functiones plantarum experturi a
plantis simplicissimis ordiantur.

XX.

Terraē temperaturam tempore historico non
decrevisse, nullo modo demonstrari potest.